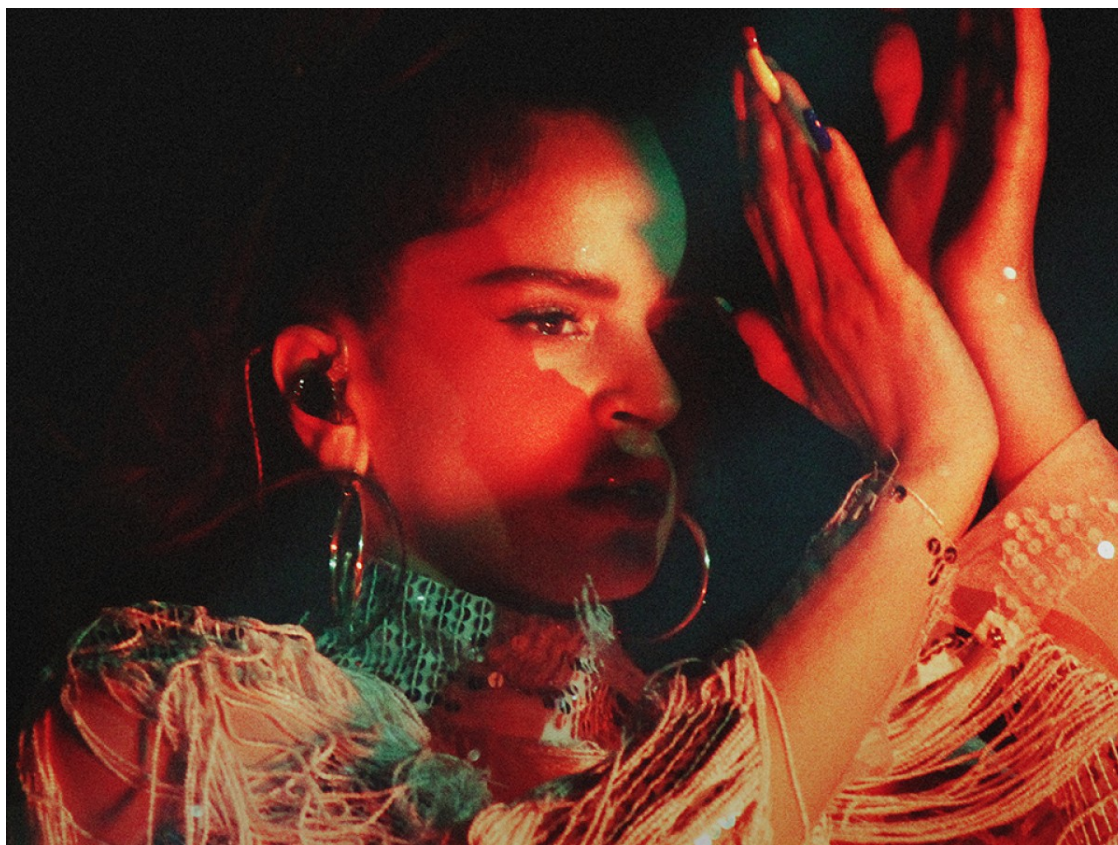

Rosalía, en el punt de mira

Els músics dels Països Catalans parlen del nou fenomen internacional

Rosalía | Arxiu artista

Avui surt el nou disc de **Rosalía**, *El mal querer* (Sony Music, 2018), després de sis mesos de promoció i de tres *singles* en avançament que han revolucionat les xarxes. En només uns dos anys (<http://www.enderrock.cat/noticia/18106/10/passos/rosal/arribat/fins/aqu>), la cantant ha assolit ràpidament un èxit internacional. En aquest àlbum d'onze temes tan esperat, cada cançó en representa un capítol, de manera que, en cadascun d'ells, la música fa sortir conceptes com la gelosia o el maltractament. Des que va sortir la primera cançó del llarga durada, "Malamente", **Rosalía** ha sorprès a tothom amb la seva innovadora combinació de flamenc i música urbana. Parlem amb diferents artistes dels Països Catalans per saber la seva opinió sobre la cantant de Sant Esteve Sesrovires:

Natxo Tarrés (**Gossos**)

"Em sembla una persona amb un talent excepcional i una projecció espectacular. Sap recollir, entendre i fusionar les tendències actuals com poques persones i, a més, hi dona qualitat i innovació. No m'estranya gens que sigui un dels fenòmens del moment."

Gemma Humet

"M'agrada molt el que fa, com ho fa i què està aconseguint. Principalment, penso que és una noia

amb una tècnica brutal: es nota que ha estudiat i que ha dedicat moltes hores a la música, perquè tots els seus temes estan molt ben fets. A més, semblava que tot estigués ja inventat i ella, d'alguna manera, ha anat més enllà i ha fet una fusió que és totalment nova ara mateix. Ha fusionat el flamenc, que és una cosa molt ancestral i d'arrel, amb el trap, que és totalment contemporani. D'aquesta manera, crec que també aproxima el flamenc a tot un públic que abans més jove que segurament no el consumia. Tot i així, a mi m'agradava tant com cantava i les filigranes que feia amb la veu a *Los Ángeles* (Universal Music Spain, 2017) que aquests nous temes de vegades se'm fan curts i m'agradaria sentir-la més. Però, en definitiva, m'agrada molt tot això que està fent i que s'arrisqui a fer coses noves i a canviar de rumb si ho sent així. Per això crec que segur que li van bé les coses: està fent el que li ve gust, i això em sembla increïble."

Rosalía. Foto: Arxiu artista

Tribade

"**Rosalía** ens sembla una persona amb un talent increïble, una artista enorme que, a més, s'ho ha currat per ser on és. Però sí que se li pot fer la crítica que s'ha fet des del sector de gent gitana sobre el tema de l'apropiació, de forçar un accent com l'andalús, quan en la vida real es relaciona amb allò vulgar, *cutre*, xarnego. És veritat que si filem prim, l'apropiació cultural és un tema delicat, però mentre t'hi acostis amb respecte o mentre reconeguis que tens un privilegi per ser paia, no passa res. La qüestió és utilitzar aquest privilegi cap a bé. Una cosa tan senzilla com visibilitzar més la cultura gitana o treballar amb gent gitana al videoclip ja és diferent. Però al cap i a la fi, no és una crítica cap a ella com a persona o artista, sinó una crítica al sistema, al circuit que hi ha al darrere, que impulsa això. Per exemple, amb artistes com **Alba Molina** o **Soleá Morente** no es dona aquesta cobertura."

Ferran Palau

"En un país presumptament dividit en dos fronts, arriba la **Rosalía** i posa absolutament d'acord a

tothom. Això vol dir que en l'art és on hi ha la resposta. Alhora també evidencia que el que passa a les cases i als carrers no té res a veure amb el que passa a la televisió o a Twitter. Per mi la **Rosalía** és la nostra *khaleesi*. Sento orgull 'polígoner' quan la veig a dalt de tot. La **Rosalía** em representa."

Louise J. Sansom

"Vaig conèixer la **Rosalía** a través d'en **Refree**, però no vaig fixar-me gaire en la seva música; per falta de temps, suposo. De sobte, però, va arribar el *Sónar* i tot va canviar. Vaig veure per casualitat la seva actuació a les xarxes i després de veure'n només cinc segons ja li vaig comentar al meu marit (**Ferran Palau**) que seria la nova **Beyoncé** nacional. No tinc cap dubte que arribarà molt lluny i, de fet, ja ho ha fet. Per a mi, és una artista de cap a peus. Molts la critiquen amb comentaris com: "Sense *Canadá* no és ningú" o "Sense **El Guincho** no se n'estaria parlant tant". Òbviament, com totes les estrelles, té un equip espectacular que l'ajuda i l'exalta, però ella n'és l'ingredient principal. El seu canvi estilístic el veig una cosa molt natural: és una noia jove de l'extrarradi. De fet, ara la veig més còmoda, combinant un estil actual de manera molt elegant amb els seus estudis de flamenc."

Miquel Abras

"Sempre segueixo les últimes tendències i la veritat és que **Rosalía** m'agrada molt. Trobo que ho fa súper bé i les seves lletres també m'agraden molt. Però sobretot, el que m'encanta és que és música feta amb sentiment i que emociona. Hi ha altra música de la qual també es parla molt, però potser no m'emociona tant: hi ha moltes cançons d'artistes de trap que a mi no m'emocionen però crec que no es tracta de l'estil, sinó de com atrau cada artista".

Rosalía. Foto: Arxiu artista

Nyandú

"Els **Nyandú** som molt fans de la **Rosalía**. De fet, va ser un perfil a tenir en compte a l'hora de plantejar la imatge del nostre nou disc *Fernando Rogelio Estévez* (Lav Records, 2018). Musicalment és acollonant. Ho té tot: cançons rodones i producció bestial (**El Guincho** també hi té molt a veure). Ha actualitzat un estil sagrat i intocable com és el flamenc barrejant-lo amb la música moderna, sense complexos, i l'ha situat al centre del pop internacional. A més, concep la seva obra com un tot i això ens flipa. L'estètica, la imatge, els videoclips... Tot està perfectament desenvolupat. Extrarradi elegant. És evident que hi ha tota una inversió al darrere i que està tot molt ben pensat. Justament per això, valorem que aprofiti els recursos d'un gegant discogràfic per crear alguna cosa nova i diferent a nivell artístic. No es veu gaire sovint el naixement d'una estrella. Agafeu seient i gaudiu-ne."

Tesa

"La veritat és que m'agrada molt la música que fa. Entra molt bé, la xavala ha sapigut buscar una molt bona fórmula per congregar un gènere tradicional com és el flamenc però donant-li un aire més modern. Penso que l'estètica que l'acompanya, és a dir, tots els aspectes audiovisuals (com els videoclips) són una passada, una meravella, i molt actuals. S'ho està muntant molt bé i té un equip al darrere molt seriós."

Rosalía. Foto: Arxiu artista

Edna Sey

"Tot el que sigui música fusió m'encanta. Vaig tenir la sort de coincidir amb ella quan encara no havia fet el seu projecte en solitari ni amb **Refree** en un taller de soul. Amb una de les persones

amb qui més vaig connectar va ser amb ella, no vam intercanviar gaires paraules, però després d'haver fet aquesta sessió vam estar parlant de la música soul. Crec que està fent el que sempre ha volgut fer, que és aquesta carrera en solitari i aquesta fusió de soul amb ritmes flamencs. Tot el que sigui barrejar, construir, buscar, trobar-se a una mateixa dins aquest creixement musical, està molt bé. La música pot evolucionar cap allà on vulguem, sempre que sigui el que vulguem. Sempre està bé donar una mica de varietat al panorama, endavant a les fusions, les barreges, la música i donar diferents tocs!"

Pau Alabajos

"Em sembla una artista que fa equilibriste entre el flamenc i el trap, que no té por d'experimentar amb la tradició i portar-la a terrenys ignots del mestissatge (anant a l'arrel de la paraula, a la mescla), amb una actitud avantguardista, trencant esquemes i jugant-se-la moltíssim amb l'estètica: el videoclip de 'Di mi nombre' amb coreografia de Charm La Donna té un acabat completament diferent a tot el que s'ha fet al nostre territori, per exemple. M'agraden les artistes que caminen per la línia finíssima que separa transgressió de provocació, i **Rosalía** n'és un exemple molt paradigmàtic. Trenca costures."